

Trang thơ

Đầu năm đến hội

TRỌNG BẢO

Đầu năm đến hội lại lên
Đường về Kinh Bắc người nôm cùng người
Mưa phùn lất phất buông rơi
Râm ran mầm nụ đất trời xanh hơn,
Sân đình trai đẹp, gái son
Cùng lời hẹn biển, thề non mạn nong.
Người ơi có nhớ người không
Để câu ca cứ nao lòng người ơi.
Bao nhiêu ánh mắt lả loi
Mà mai hội đã tan rồi còn đâu?
Thôi thì chờ đến năm sau
Mùa xuân ta lại hẹn nhau cùng về...

Tây Bắc

VŨ THANH TÙNG

Núi với núi và mây bay thật nhẹ
Mải miết chiều xanh. Ngút ngút mắt nhìn
Em vời vọi. Mắt nai vừa chớm hạ
Tôi lang thang theo hút một cánh chim

Lỡ gửi hồn mình về Tây Bắc
Mùa đào nắng đỏ mịn màng da
Em táo dại. Tôi lỡ đường khô khát
Rượu Bắc Qua váy áo lướt là

Tối thứ bảy, chợ tình náo nức
Tôi la đà chính choáng hơi men
Réo rất đàn môi, nồng nàn ngô nương
Em lạc điệu khèn, tôi lạc trong em...





Sắc chiều

NGUYỄN KHẮC KINH

Đường quê tím ngát hoa xoan
Mưa xuân choàng tấm khăn voan cuối chiều
Véo von chim nhắc đôi điều
Còn thương lối cũ còn yêu quê nghèo?
Bước chân người nát cỏ rêu
Bóng ai nặng gánh liêu xiêu giữa đồng?
Dẫu không nên vợ nên chồng
Chiều hoa xoan vẫn nặng lòng trong nhau!
Người ơi chờ đợi dài lâu
Ngõ nghèo vẫn tím một màu hoa xoan...

Lung người quan họ

NGUYỄN QUANG HUNG

Mơ về ngủ lung người quan họ
Năm thân áo ru mỏng mảnh mây trời
Thất lung tuổi son hoa lài hoa lý
Buộc lòng ta vào sương chiều rơi
Lời ca cuối canh đương thì trôi nổi
Người mê mỗi như trăng quầng
Má đỏ cuối đồng
mắt dài tuổi nồng
Ta về mở bầu từng hơi băng khuâng...
Ta tìm chung chiếc bạp bênh thảng tuần
Trên dưới xóm giếng pháo hồng đương nổ
Ta đi mơ màng không ngày dừng chân
Mất ai thuyền tình cuối ngõ...?
Mất ai mệnh mông biển sông gọi dò?
Mai có ngậm ngùi gót son dằng dít?
Lê nào hội xuân nổi giọng thương yêu
Với người hôm kia xuôi mái?
Trăng ơi ta hát say mềm tóc dài!
Chèo thuyền sang sông trên đôi triền tay
Có ai xuống bến đêm nay khoả buồn?
Lệ làng trôi qua bờ vai...

